

Høringsnotat

13. maj 2025
KFT/RBW/MAHOL
J. nr. 2025-1353

Justitsministeriet og Digitaliseringsministeriet sendte den 8. april 2025 følgende udkast til bekendtgørelser i ekstern høring med frist for afgivelse af høringssvar den 6. maj 2025:

1. Digitaliseringsministeriets bekendtgørelse om undtagelse af visse udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester fra pligten til at registrere deres virksomhed hos politiets centrale datasektion.
2. Justitsministeriets bekendtgørelse om udbyderes pligt til at etablere et døgnbetjent kontaktpunkt, der kan bistå politiet ved indgreb i meddelelseshemmeligheden. (Erstatter og ophæver bekendtgørelse nr. 1145 af 20. november 2006).
3. Justitsministeriets bekendtgørelse om udbyderes pligt til at sikre sikkerhedsgodkendelse af medarbejdere og repræsentanter, der forestår kontakten til politiet ved indgreb i meddelelseshemmeligheden. (Erstatter og ophæver bekendtgørelse nr. 1144 af 20. november 2006).

De tre bekendtgørelser har sammenhæng og vil samlet medføre følgende:

- Hotspotudbydere og små foreninger undtages fra pligten til registrering hos politiet og pligten til etablering af døgnbetjent kontaktpunkt og brug af sikkerhedsgodkendt personale.
- Pligtsubjektet i bekendtgørelser om døgnbetjent kontaktpunkt og sikkerhedsgodkendelse af personale ændres til at omfatte alle udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, bortset fra de små udbydere, som undtages.

Der er modtaget i alt seks høringssvar. Danske Regioner, DSB og Fiberby har fremsendt bemærkninger til høringsmaterialet. Banedanmark, Forbrugerombudsmanden, og Naviair har oplyst, at de ingen bemærkninger har.

I det følgende gennemgås de væsentligste punkter i de indkomne høringssvar efterfulgt af Digitaliseringsstyrelsens bemærkninger til hvert emne angivet i kursiv. Bemærkningerne er koordineret med Justitsministeriet. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises til de fremsendte høringssvar, som kan ses på Høringsportalen.

Fiberby bemærker, at det generelt bør undgås at lempe sikkerhedsforanstaltninger, der kan kompromittere den overordnede sikkerhed. Herudover opfordrer Fiberby til, at små udbydere samarbejder med de erhvervsmæssige udbydere, der i forvejen varetager reglerne i teleloven.

Fiberby opfordrer til forenkledede regler, der gælder for samtlige udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, da dette vil give politi og andre myndigheder lettere og enklere adgang til nødvendige data, og tilsvarende være en forenkling af komplicerede regler.

DSB bemærker, at persontransportselskaber (tog, busser, fly og skibe) undtages fra reglerne.

Danske Regioner henstiller til, at 'regionerne' også bør omfattes af undtagelserne i de tre bekendtgørelser, og at de bør undtages på lige fod med fx kommunerne. Herudover angiver Danske Regioner, at regionerne i et tilsvarende omfang som kommunerne stiller lokal internetadgang til rådighed som et led i myndighedsopgaverne, herunder til borgere i specialiserede tilbud. Derudover bemærker Danske Regioner, at "besøgende" er et abstrakt begreb, der efter en streng ordlydsfortolkning ikke omfatter indlagte patienter og borgere med ophold på de specialiserede tilbud.

Konkret foreslår Danske Regioner derfor, at der bør foretages en omformulering af undtagelse nr. 2 (om hotspot m.v.) i de tre bekendtgørelser, der medfører, at regionerne undtages fra forpligtelserne, og at det i undtagelse nr. 2 mere specifikt angives, hvem internetadgangen stilles til rådighed for, fx borgere, patienter, passagerer og øvrige besøgende.

Hvis regionerne ikke undtages fra forpligtelserne, anmoder Danske Regioner om, at det bør konkretiseres, hvilke data der skal udleveres til politiet, og i hvilken grad det fordrer en eventuel sikkerhedsgodkendelse af døgnvagtspersonalet.

Endelig henstiller Danske Regioner til, at politiet i videst muligt omfang tager direkte fat i de internetudbydere, som regionerne benytter, og at der skal tages højde for, at pligten til registrering hos politiet og døgnbetjent kontaktpunkt m.v. tilrettelægges således, at det ikke afleder meromkostninger for regionerne.

Digitaliseringsstyrelsens bemærkninger:

*I anledning af **Fiberbys** høringssvar bemærkes følgende:*

Pligtsubjektet i udkastet til de nye bekendtgørelser svarer til gældende praksis i samarbejdet mellem teleudbydere og politiet, og derfor er der ikke tale om en lempelse af en sikkerhedsforanstaltning, der kompromitterer den overordnede sikkerhed.

*I anledning af **Danske Regioners** høringssvar bemærkes følgende:*

Telelovens udbyderbegreb, jf. § 2, nr. 1, i teleloven, er bredt og omfatter alle, herunder myndigheder, som stiller teletjenester (fx internetadgang) kommercielt til rådighed for andre.

Centralt i udbyderbegrebet er, om tjenesten stilles til rådighed med kommercielt formål. Det kommercielle formål foreligger, hvis eksempelvis en virksomhed sælger eller markedsfører et produkt for at opnå en direkte eller indirekte fortjeneste. Det er uden betydning, om aktiviteten reelt medfører en fortjeneste. Stiller et hotel eksempelvis et hotspot op i lobbyen eller internet/telefoni til rådighed på værelserne, uden at der opkræves særskilt betaling herfor, vil hotellet blive anset for udbyder, fordi udbuddet af forbindelsen sker for at gøre hotellet mere attraktivt og dermed med det formål at opnå en fortjeneste.

Det kommercielle formål foreligger desuden, hvis der er tale om en aktivitet, som sædvanligvis tilbydes eller efterspørges på markedsmæssige vilkår, uanset om den pågældende virksomhed, forening, myndighed m.v. i det konkrete tilfælde søger at opnå en fortjeneste. Hvis eksempelvis en kommune udlejer lokaler til erhverv, og i den sammenhæng stiller internetadgang til rådighed for lejere, vil kommunen være udbyder i det konkrete tilfælde, fordi udlejning af erhvervslokaler sædvanligvis foregår på markedsmæssige vilkår, og fordi udbud af internetadgang i erhvervslokaler typisk sker for at gøre lejemålet mere attraktivt.

Når en myndighed tilbyder lokal internetadgang, kan der sondres mellem tre tilfælde, som skitseret her:

1. Myndighedens **ikke-kommercielle tilrådighedsstillelse**: Biblioteker, hospitaler, universiteter og folkeskoler m.fl., der på ikke-kommercielt grundlag stiller net eller tjenester til rådighed for eksterne parter (lånere, patienter, studerende m.v.) vil ikke være at anse for kommercielle udbydere af kommunikationsnet eller -tjenester. Hvis en myndighed som led i en myndighedsopgave med almennyttigt formål stiller lokal internetadgang til rådighed på ikke-kommercielt grundlag, er myndigheden ikke omfattet af telelovens udbyderbegreb og de forpligtelser, der påhviler udbydere.

2. Myndighedens **kommercielle tilrådighedsstillelse for midlertidige brugere**: Myndigheder, som stiller lokal internetadgang via RLAN eller LAN kommercielt eller indirekte kommercielt til rådighed for besøgende og andre midlertidige brugere, vil derimod være omfattet af udbyderbegrebet og de regler, som udbydere skal efterleve. Hensigten med undtagelse nr. 2 (hotspot m.v.) er, at den skal finde anvendelse på situationer, som skitseret ovenfor, således at små udbydere, der stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende eller andre midlertidige brugere, undtages fra reglerne.

3. Myndighedens **kommercielle tilrådighedsstillelse for permanente brugere**: Digitaliseringsstyrelsen har i en konkret sag, hvor en kommune ønskede at etablere internet på kommunens plejehjem og andre institutioner med faste beboere, vurderet, at kommunen ville blive udbyder, da adgang til internet til beboelse sædvanligvis efterspørges på markedsmæssige vilkår, også selv om kommunen ikke havde til formål at opnå fortjeneste herved. Hvis regioner eller andre offentlige myndigheder tilbyder internetadgang til borgere med ophold på specialiserede tilbud eller bosteder med permanent ophold (hjemsted), vil regionen på samme måde være omfattet af udbyderbegrebet. I denne situation vil

der dog efter Digitaliseringsstyrelsens praksis være tale om et erhvervsmæssigt udbud til faste beboere, som ikke er omfattet af undtagelse nr. 2 (om hotspot m.v.). Det kan dog være relevant at undtage små plejehjem og bosteder på samme måde som undtagelse nr. 1 (om små boligforeninger m.fl. med færre end 100 enheder).

På digst.dk: <https://digst.dk/tele/love-og-regler-paa-teleomraadet/#accordion-hvornar-er-man-udbyder> findes vejledning og konkrete eksempler på, hvornår man er omfattet af udbyderbegrebet.

Det bemærkes, at undtagelse nr. 2 (om hotspot m.v.) med tilføjelsen "og lignende" også rummer, at museer, havne, campingpladser og tilsvarende offentlige steder, som stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende, er omfattet af undtagelsen. På samme måde kan ordlyden også rumme regioner. Formålet med undtagelse nr. 2 (om hotspot m.v.) er dog alene at undtage små udbydere af lokal internetadgang til midlertidige brugere.

På baggrund af Danske Regioners høringssvar, vil teksten i undtagelse nr. 2 (om hotspot m.v.) i de tre bekendtgørelser blive ændret på følgende måde således, at teksten også rummer andre midlertidige brugere end blot 'besøgende':

2) Caféer, hoteller, kommuner, **regioner**, persontransportselskaber (tog, busser, fly og skibe) og lignende, som stiller lokal internetadgang til rådighed for besøgende eller **andre midlertidige brugere** via radiobaserede lokalnet, RLAN (hotspot), eller kablede lokalnet, LAN.

Derudover vil teksten i undtagelse nr. 1 (om små boligforeninger m.fl. med færre end 100 enheder) i de tre bekendtgørelser blive præciseret, således at teksten også rummer tilsvarende boligfællesskaber, fx små bosteder, plejehjem og kollegier, som er etableret i anden form end som forening, og hvor institutionen i eget navn udbyder teletjenester, fx internetadgang, til beboere med permanent ophold (hjemsted):

1) Andelsforeninger, ejerforeninger, antenneforeninger og lignende foreninger **eller sammenslutninger heraf eller tilsvarende boligfællesskaber**, der inden for foreningen eller **boligfællesskabet sammenslutningen** udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester til færre end 100 enheder.

I forhold til Danske Regioners anmodning om, at det konkretiseres, hvilke data regioner, som udbyder teletjenester, skal udlevere til politiet, og i hvilken grad det fordrer en eventuel sikkerhedsgodkendelse af døgnvagtspersonalet, bemærkes, at spørgsmålet ikke direkte vedrører høringen over de tre bekendtgørelser om undtagelse af pligten til registrering hos politiet m.v. Det bemærkes, at Digitaliseringsstyrelsen og Justitsministeriet kan vejlede små udbydere vedrørende reglerne om udbyderes bistand til politiet, herunder rækkevidden af logningsreglerne og de supplerende regler i telelovens § 10 om indretning af udstyr til logning og indgreb i meddelelseshemmeligheden.